

der hentydet til, at de Regnskabsformer, der nu følges med Hensyn til Rigsdagens Regnskaber, ere meget gamle og allerede skulde være indførte lige fra Rigsdagens første Begyndelse. Den ærede Taler meente, at et her tilstedeværende Medlem vilde være istand til at give nærmere Oplysning i saa Henseende, og dette Medlem var utvivlsomt mig. Jeg skal da ogsaa vedgaae, at den Regnskabsform, som følges ved Rigsdagen, ganske sikkert i sin Tid er indført med min Medvirkning, og jeg kan ved Siden deraf for mit Vedkommende ikke Andet end fastholde, at det ogsaa i og for sig er en meget hensigtsmæssig Form. Jeg troer ikke, at der med Hensyn til Formen kan være Nogetsomhelst at anke over. Men, da jeg er kommen til at udtale mig, vil jeg dog ogsaa erklære, at jeg ikke har følt mig paa nogen Maade afficeret af de Ytringer af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Svensson), til hvilke den sidste ærede Taler sigtede. Jeg troer nemlig, at det nævnte kongevalgte Medlem slet ikke mere end nogen Anden har tænkt paa at ville henlede Opmærksomheden paa Rigsdagens Regnskabs Orden og Nøiagtighed eller paa at ville drage den i Tvivl. Efter den Sammenhæng, hvori hans Ytringer forleden fremkom, formener jeg tværtimod, at han netop i dette Regnskab fandt et Exempel, der tydelig viste, at der kunde være den fortrinligste Orden og Nøiagtighed i et Regnskab, uden at det dog opfyldte de Fordringer, som Statsrevisionen undertiden fandt det nødvendigt at fastholde. Det vil, som det ogsaa fremgaaer af den ærede foregaaende Talers Ytringer, tydelig sees, at Rigsdagens Regnskab ikke holder sig til Finantsaaret, og det vilde jo dog ogsaa, naar det ulykkelige og desværre i den senere Tid ikke saa sjældent indtrædende Forhold møder, at Rigsdagen skyder udover Finantsaaret, være ganske besynderligt, om man den 31te Marts vilde slutte Regnskabet for Rigsdagen for den 1ste April at begynde et nyt for den øvrige Deel af samme Samling. Grundloven forudsætter sikkert nok, at den aarlige Rigsdag bliver saa tidlig færdig, at Regnskabet for hele Samlingen kan være afsluttet inden det nye Finantsaars Begyndelse. Men, naar dette nu ikke desto mindre

ikke finder Sted, saa vilde det dog være — man tilgve mig Ordet — et Pedanteri, om man vilde fordr, at Regnskabet for Samlingen paa en unaturlig Maade skulde deles i Midten. Forvisningen om, at Alr er noagtigt, rigtigt og fuldkommen paalideligt, kan ligesaa godt erhverves gennem et samlet Regnskab, som naar det bliver deelt i to. Hvis jeg ikke tager feil i min Forudsætning, saa var Meningen af det ærede 1ste kongevalgte Medlems Hentydning forleden til dette Forhold netop kun den at gjøre opmærksom paa, hvormeget Formalisme der kan komme ind ved at opstille den Slags Regnskabsfordringer. Der er efter hans Paaastand ikke nogensomhelst Grund til at nære Tvivl om Materialregnskabs Paalidelighed som Materialregnskab betragtet; hvad der ankes over, er kun, at dets Evaluation ikke kan komme til at stemme med de evaluerede Priser, som figurere i et andet Regnskab. Naar han saa vilde have et slaaende Exempel paa, at man undertiden kan gaae for vidt i at opretholde deslige Fordringer, saa forekommer det mig, at han var ret heldig i sit Valg ved at fremhæve Rigsdagens eget Regnskab, især naar man som jeg gaaer ud fra, at det er et godt og i andre Henseender tilfredsstillende Regnskab, og som man aldrig vilde falde paa at klippe i Stumper og Stykker efter Finantsaarene.

Svensson: Det har været mig meget kjært, at de Ytringer, som jeg tillod mig at fremkomme med ved denne Sags 1ste Behandling, have givet Anledning til de Udtalelser, som vi nu have hørt. Jeg haaber, at den ærede næstsidste Taler (Braum) ikke i Virkeligheden i mindste Maade har følt sig ilde berørt ved de Ord, der sidst faldt fra mig, eftersom jeg aldeles ikke, ved hvad jeg da yttrede, har havt min Tanke henvendt paa de Regnskaber, som ere afslagne af Rigsdagens tvende Formænd i hans Formandskab. Hvad jeg har talt om, er naturligvis kun det Beløb, som findes opført i det Statsregnskab, der for Diebliffet er under Forhandling, nemlig Statsregnskabet for Finantsaaret 1867—68. Der findes i samme opført et Beløb til Rigsdagen, men, hvorledes det er fremkommet, oplyste det